Farní list

ZÁŘÍ 2026

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Milí přátelé,

přiznám se, že jsem se při psaní tohoto úvodníku dostal tak trochu do úzkých. Úvodníky jsem totiž vždy přeskakoval, a tak vlastně nevím, co se v nich má psát. Když už se mi ale dostalo této příležitosti, rád bych se s vámi podělil o své první dojmy ze Sušice a okolí.

Když mi pan biskup řekl, že by byl rád, abych se na nějaký čas přesunul do Sušice, hned jsem si otevřel mapu, abych zjistil, kde přibližně leží. Rychle jsem si uvědomil, že se v rámci naší diecéze snad ani nemohu ocitnout dál od svého domovského Pelhřimova či od Českých Budějovic, kam často jezdím. Přiznám se tedy bez mučení, že se ve mně objevila malá úzkost. Bude to dobré? Zvládnu náročnost periferie, mnoho farností s malým počtem lidí, administrativu spojenou s mými čtyřmi farnostmi na Šumavě a k tomu zase nové, úplně neznámé prostředí?

Naštěstí jsem o sušických farnostech vždy slýchal jen dobré věci a musím říct, že se mi to – alespoň zatím – potvrzuje. Především se mi všude dostalo velmi milého přijetí – ve velkém kašperskohorském kostele, v malé hartmanické komunitě, v Domě sv. Vintíře, ale i dole v Sušici. Chtěl bych poděkovat za mnohá milá gesta – od prostého úsměvu či povzbudivých slov, až po pozvání na skleničku nebo pomoc s vymalováním bytu. Velmi si toho vážím a musím říct, že mi to zásadně usnadňuje začátky mezi vámi.

Dobrý pocit mám také z pastoračního potenciálu, který tu jednoznačně vnímám. Jsem tady sice teprve měsíc, ale začínám poznávat, že je zde touha po Bohu a duchovním životě – nejen u dospělých, ale také u mladých lidí. Pokud budu moci být při vašem hledání nápomocen, velmi rád se toho chopím.

No a nakonec je tady Šumava. Jako amatérský sportovec mám přírodu moc rád a kdykoli se v ní mohu proběhnout nebo provětrat kolo, hned té příležitosti využiji.

Jaký je tedy můj první dojem ze Sušice a okolí? Jednoznačně pozitivní – a to především díky vám. Těším se tedy na to, co tady společně vymyslíme.

Vojtěch Razima

PODĚKOVÁNÍ

Drazí přátelé,
děkuji z celého srdce vám všem, kteří jste na mě mysleli, modlili se za mě, navštěvovali mě a zahrnovali mě dobrými věcmi v době mého pobytu v nemocnici (19. 12. 2025 – 29. 5. 2026) i nyní, kdy mi stále docházejí vaše vzkazy.

Také já na vás myslím, modlím se za vás a vyprošuji vám hodně štěstí, zdraví a k tomu Boží požehnání.

Vaše vděčná Ludmila Březinová

PS: Ani nevíte, jak ráda bych se v budoucnu vrátila ke kostelnické službě. Snad to půjde...

PŘÍPRAVA DĚTÍ KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ A K EUCHARISTII V SUŠICI 2026–2027

Vážení rodiče, příprava je určena dětem ve věku přibližně 3. třídy nebo starším, které navštěvují výuku náboženství a jsou pokřtěny. Další podmínkou je pravidelná účast na nedělní mši svaté a účast na nabízené přípravě.

- Přípravy se mohou účastnit i nepokřtěné děti, pro které rodiče žádají křest.
- Budeme se scházet každý týden ve středu 16.00–17.15 h na faře v Sušici. Prosíme, počítejte s tím při výběru kroužků.
- Informativní schůzka pro rodiče dětí se koná ve středu 14. října od 16.00 h do 17.00 h na faře v Sušici. Zde se rodiče seznámí s podmínkami a průběhem přípravy. Dohodne se také přesný čas přípravy.

Nabídku přípravy dostanou děti na hodině náboženství. Můžete také přímo oslovit duchovní našich farností a katechety.

P. Ondřej Urbisz
a katecheté Šárka a Vojtěch Šmídlovi

SETKÁVÁNÍ MAMINEK S MALÝMI DĚTMI NA FAŘE V SUŠICI

Zveme maminky s malými dětmi každé úterý od 10.00 do 11.00 h na společné setkávání na faře v Sušici. Maminky si mohou popovídat, děti pohrát. Bude také připravený jednoduchý program.

Těšíme se na vás.

katechetka Šárka Šmídlová

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2026–2027

Výuka římskokatolického náboženství je nabízena v našich farnostech na základních školách a gymnáziu. Nabídku s přihláškou dostanou žáci ve škole začátkem školního roku.

Školní výuka náboženství je určena všem dětem od 1. do 9. třídy, jejichž rodiče mají zájem seznamovat své děti s křesťanstvím a vést je k základním křesťanským hodnotám. Žáci mohou navštěvovat náboženskou výchovu ve všech ročnících, kdy v každém roce jejich docházky jsou probírána jiná křesťanská témata.

Rozvrh výuky náboženství dostanou žáci ve škole a bude na nástěnce kostela. Nezapomeňte prosím své děti přihlásit.

P. Ondřej Urbisz
a katecheté Šárka a Vojtěch Šmídlovi

POKRAČUJÍCÍ SPOLEČENSTVÍ PRO MLADŠÍ DĚTI

Společenství pro děti od 4 do 10 let se bude scházet nově v pondělky od 16.30 do 17.30 h v klášteře. Začínáme 14. 9. Zve br. Jan a Kateřina Janošíková.

NOVÉ DĚTSKÉ SPOLEČENSTVÍ: NA CESTĚ S APOŠTOLY

Iniciativa založit dětské společenství vznikla z touhy vytvořit prostor, ve kterém se mohou děti setkávat, hrát si a společně se modlit mimo lavice kostela. Při nedělních mších se přirozeně snažíme o klid a při katechezích nezbývá dostatek času na rozvíjení hlubších přátelství. Rozhodli jsme se proto nabídnout možnost setkávat se na bezpečném místě, kde budeme mluvit o Bohu a kde se budeme vzájemně posilovat ve víře.

Naším cílem není nahrazovat výuku náboženství, ale navázat na skvělou práci našich katechetů. Chceme se věnovat starším dětem po 1. svatém přijímání (do 12 let), aby to, co v nich příprava na svátost nastartovala, mohlo dále růst. Budeme společně číst Bibli, mluvit o ní, učit se vnímat potřeby druhých a modlit se za ně. Vedle toho bude samozřejmě čas i na hry, procházky a povídání s kamarády.

Chceme proto srdečně vyzvat vás, rodiče, prarodiče i přátele: dejte nám šanci věnovat vašim dětem hodinu týdně, ve které se budeme snažit vytvořit společenství, které je přivede blíž k Bohu i k sobě navzájem. Přihlaste své děti a pomozte nám tak nastartovat toto nové společné dobrodružství!

- Kdo vede: Markéta Kopecká a Bohumír Vejvoda.
- Kdy: každou středu od 16.00 do 17.00 h.
- Kde: na faře, v klubu pro mládež (boční vchod).
- Přihlášky: SMSkou na číslo 720 671 956.
- Více info: www.farnostsusice.cz.

Markéta Kopecká a Bohumír Vejvoda

ROZLOUČENÍ S P. JANEM KULHÁNKEM

Deset let je dlouhá doba, a přece uteče jako voda. Právě před deseti lety, v roce 2016, nastoupil do našich farností jako farní vikář a administrátor Kašperských Hor a okolních farností P. Jenda Kulhánek.

Letos v polovině července jsme se s P. Jendou rozloučili. Nyní už slouží v jiných farnostech. Stejně jako každé loučení bylo i to naše smutné. Za deset let jsme si na P. Jendu zvykli a mezi ním a jeho farníky vzniklo přátelství, které jeho přestěhováním neskončilo. Přesto už si nebudeme tak nablízku jako dříve. Budeme na něj vzpomínat a modlit se za něj.

P. Jenda nám nejen sloužil jako kněz, ale také se rád pouštěl do manuální práce. Protože je původním povoláním elektrikář, opravil elektroinstalaci na sušické faře i v několika kostelech a doplnil ji o různé vychytávky – například o možnost ovládat zvony, světla či brány na dálku pomocí mobilního telefonu.

Bude nám tu chybět. A protože je vždycky lepší vyjádřit své pocity básní, přidávám báseň, kterou jsem pro něj na rozloučenou složil:

Milý Jendo, v srdci s bolem
a se smutnou slzou v oku
je naším milým úkolem
poděkovat Ti za krásných 10 roků.

Když jsi žil tu mezi námi
a ukazoval nám k Bohu cestu,
stali se z nás Tvoji známí,
byl jsi vzorem našemu městu.

Deset let je dlouhá doba,
však uteklo to rychle vskutku,
nebyla mezi námi nikdy zloba,
proto je tu důvod k smutku.

P. Jenda před kapličkou v Lukovišti.

Neříká se nám to lehce,
však zvyk je železná košile,
věříme, že ani Tobě se odtud nechce,
prožili jsme tu spolu krásné chvíle.

A to nejen po stránce duchovní,
ale protože jsi mužem činu,
byly to i pracovní,
kdy natahovali jsme elektřinu.

Mnohé kostely a mnohé fary,
ve vikariátu sušickém,
poznaly Tvé Boží dary,
vždyť ve stavu byly kritickém.

Teď už proudí v jejich žilách,
po nových měděných drátech proud,
udělal jsi, co bylo v Tvých silách,
důvod vždy na Tebe vzpomenout.

Vždyť ve farnostech Tobě daných
budou lidé často vzpomínat,
máš mezi nimi spoustu známých,
těžko budeš znovu začínat.

Ale my věříme, milý Jene,
že i lidé v nové Tvé farnosti
nemají srdce kamenné
a ocení Tvé schopnosti.

Nám však chybět budeš hodně,
zvlášť když elektřina zazlobí,
děkovat Bohu budem rozhodně
za to krásné období.

Tak ať Bůh Ti za to žehná,
ať vede dál Tvoje kroky,
ať farnost Tě čeká pěkná,
ať úspěšně ji vedeš další roky.

Neboť pravda je a to věz
a to není žádný fór,
že nejlepší tys byl kněz
a farář z Kašperských Hor.

Za to není třeba se stydět,
to každý poznal ve mžiku,
proto nos, ať je to vidět,
hrdě si to na triku!

Potisk trika na rozloučenou pro P. Jendu.

Jiří Kopelent

POUŤ KE SVATÉ ANNĚ V KAŠPERSKÝCH HORÁCH • • •

V pátek 24. 7. jsme oslavili v naší „anenské kapličce“ pouť. Sešlo se nás kolem sedmdesáti. Děkujeme všem za milé společenství a pozastavení letního času při společném slavení. Moc nás potěšila ochota přátel a kamarádů, kteří pomohli s přípravou.

Děkujeme Lucce Málkové a Ilonce Markové za úklid kaple, paní Kapicové za vzornou kostelnickou službu, Elišce Bejčkové za nacvičení muziky s dětskou kapelou, Miladě Bejčkové za hraní na dudy při společném posezení, paní Heřmánkové, Marušce a Karolíně ze Zdíkova za krásnou květinovou výzdobu a pohotovou obsluhu poutníků, panu Bohumíru Vejvodovi za bravurní organizaci zásobování, Janě Haisové za skvělé buchty, Kláře Patákové za vaření kávy, Fialům za napečené buchty a všem, kteří přispěli různými dobrotami na pouťový stůl, a sušickému děkanu Ondřejovi, který za námi přijel sloužit mši svatou. Děti se vyřádily na

ping-pongu, na chůdách, při střelbě ze vzduchovky a v nekonečné hře na schovávanou. Rodiče však mohou zůstat klidní, všechny děti se nakonec našly a odjely do těch správných domovů ve stejném počtu, jako přijely. Máme radost, když je pouť mozaikou dobré vůle a spolupráce.

Děkujeme za povzbuzující zážitek a těšíme se na další pouť.

Markéta a Michal Markovi

10 LET OD ZNOVUVYSVĚCENÍ KAPLIČKY V LUKOVIŠTI • • •

Lukoviště má láska aneb 10 let od znovuvysvěcení kapličky
Jiří Kopelent

V letošním roce uplynulo 10 let od znovuvysvěcení kapličky Nejsvětější Trojice v Lukovišti. V sobotu 18. července jsme mší svatou u kapličky oslavili právě toto výročí. Opět nám Pán Bůh nadělil krásné počasí, nebylo vůbec tuto sobotu takové horko, na které jsme si pomalu v letošním létě zvykli, a ani nepřišly předem předpověděné bouřky. Takže pouť byla opět báječná. Výborné pivo, pečené prasátko, perníčky a spousta dobrot od návštěvníků, lukovišťský med, balonky, oplatky, pohlednice, šipkový turnaj a spousta jiné zábavy, a do toho krásná hra na harmoniku v podání Jiřího Potužníka a jeho tatínka, za což jim tímto moc děkuji! Kdo by si pomyslel, když jsme se před deseti roky poprvé u kapličky sešli, že to není nejen naposled, ale že se to bude opakovat i za 10 let v takovém rozsahu. Pánu Bohu patří velké díky za všechno!!!

K letošnímu výročí jsem nechal vytisknout knihu o Lukovišti, která právě shrnuje naše setkání, kdy jsme se scházeli každý rok a slavili lukovišťskou pouť. Jsou tam fotky z každé akce, potom něco málo o Lukovišti. Třeba jaké neštěstí ho potkalo, zvláště ve velmi suchém roce 1947, kdy podstatná část Lukoviště vyhořela. Dále jsou v knize články z novin, které se mi podařilo sehnat a jež vyprávějí o událostech, které se udály před více než sto lety až po současnost. Součástí knihy jsou i staré fotky z Lukoviště, ale i nové, které vydávají svědectví o krásách lukovišťské krajiny, a nakonec tam je i několik mých básní. Dohromady má 282 stránek.

Báseň letošní pouti vypráví o domově, který nám zevšedněl a moc si ho už neuvědomujeme, a stále někde brouzdáme a hledáme jinde potěšení. Stále slyším od lidí: „Doma já se nudím“ nebo: „Už musím vypadnout z domova, nebo se zblázním!“ apod. Já si moc dobře uvědomuji, jaký je domov obrovský dar od Pána Boha. Kolik často úplně nevinných lidí bylo uvězněno v koncentračních táborech, ve vězení, v gulazích nebo bojovali někde na frontách ve světových válkách, a to i v současnosti, a o svůj domov přišli nebo se už nikdy do něho nevrátili! Jak by si asi oni vážili toho a byli by neskonale šťastní, že mohou žít v míru doma se svojí rodinou a netoužili by stále někde cestovat. Možná o to musíme napřed přijít, abychom pochopili důležitost a krásu svého domova a opravdu si ho vážili a Bohu za něj děkovali. Jak píše apoštol Pavel v Listě Římanům: „Nedychtěte po věcech vysokých, ale spíše se sklánějte

k věcem obyčejným.“ Ano, domov se nám zdá obyčejný, ale on není obyčejný, je to obrovský nezasloužený dar od Pána Boha. Kolik lidí to štěstí nemělo a nemá prožít svůj život ve svém domově se svými blízkými. Važme si svého domova, dokud ho máme! O tom je ta moje letošní báseň, kterou přikládám. A dá-li Pán Bůh, sejdeme se u kapličky i příští rok a možná i za dalších deset let.

Rychle léta naše běží,
každý rok je jistě znát,
před deseti jeden z kněží
kapličku šel nám požehnat.

Každým rokem od té doby
u ní se tu scházíme,
na své známé, milé osoby
ve vzpomínce se vracíme.

Mnozí již tu nejsou s námi,
tak jak před léty deseti,
i když čas hojí naše rány,
navždy zůstali nám v paměti.

Deset let je dlouhá doba,
vzpomínky nám zůstaly,
ať nikdy není mezi námi zloba,
i kdyby zlé časy nastaly.

Proto u kapličky každé léto,
ve svěcení výročí,
pokračujem v pouti této
a slzy nám vrhnou do očí.

Kolik lidí již tu žilo
v této krásné vesničce,
jak tu vždycky bylo milo
v této krásné kapličce.

Kolik lidí Boha prosilo
u té naší kapličky,
aby hoře své se zbavilo,
aby vyschly slzičky.

Prosili Boha o požehnání
pro děti, tatíky a maminy,
ať Bůh jim žehná a hlavně chrání
domov jejich jediný.

Kolik lidí žilo bez domova,
to nás učí dějiny,
toužilo navštívit zas a znova
domov svůj jediný.

Kolik lidí ve vězení,
mnohdy úplně bez viny,
ve dne v noci toužili ve svém snění
vrátit se v domov svůj jediný.

Kolik lidí svedlo těžké boje,
dnes máme je za hrdiny,
za vlast položili životy svoje,
za domov svůj jediný.

Byť byli na domov svůj hrdí,
Bůh nesmiloval se nad nimi,
kolik nespatřilo těchto lidí
nikdy již svůj domov jediný.

Čas strávený doma je krátký,
nevíme dne ani hodiny,
kdy naposled projdem vrátky
a ztratíme domov svůj jediný.

Před cizím světem hlavu kloní
dnes však skoro celé rodiny,
za zážitky v něm se honí,
zapomínají na domov svůj jediný.

Ve svém domově se nudí,
procházejí hory, doly, rokliny,
hrdost nemají ve své hrudi
na domov svůj jediný.

Kdo v lásce však svůj domov mívá,
netouží spatřit světa noviny,
spokojen ve svém domě bývá,
vždyť domov ten je jediný.

Tam rád prožívá svoje mládí,
zralost i své šediny,
byť svět ho často svádí,
ví, že domov ten je jediný.

Jednou i Ty snad poznáš velmi jasně,
až projdeš mnohé krajiny,
že ve světě je sice všude krásně,
ale domov ten máš jediný.

Proto domov svůj rádi mějme,
ať už z jakékoliv příčiny,
Bohu za něj díky vzdejme,
ať zachová nám domov náš jediný.

Buďme hrdí, že ho máme,
i když má své slabiny,
až nás v světě všechno zklame,
domov zůstane nám jediný.

Já držím se ho jako klíště,
navymýšlím kraviny,
moje milované Lukoviště
je můj domov jediný.

Jednou opustit ho ale musím,
Bohu však jsem za něj vděčný,
po smrti pak v nebi zakusím
snad podobný domov věčný!

Jiří Kopelent

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB ZA PÉČI O STVOŘENÍ 1. ZÁŘÍ A DOBA STVOŘENÍ 2026

• • •

V roce 2015 vyhlásil papež František světový den modliteb celé církve za stvoření. A papež Lev XIV. zvolil letos pro tento den motto: „Překují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože“ (Iz 2,4).

Tímto dnem začíná Doba stvoření a končí 4. října, na svátek svatého Františka z Assisi, patrona ekologie.

„Musíme zkoumat své životy a uznat, jak jsme svým jednáním a nejednáním poškozovali Boží stvoření.“
(František, encyklika Laudato si‘, 218)

Tématem pro Dobu stvoření 2026 je „Živá voda“, biblickým textem pro tento rok je vidění z knihy Ezechiel 47,9.12 interpretované jako vidění naděje a ekologického uzdravení. Obraz živé vody proudící z Boží svatyně, zasazený do kontextu vyhnanství a ztráty, naznačuje uzdravení, které obnovuje zemi, vodu a biologickou rozmanitost. Připomíná také lidskou odpovědnost vůči celému stvoření.

Letošní symbol je „ponoření do živé vody“. Zve křesťany k duchovnímu ponoření – k společné modlitbě při rozjímání nad vodou z řek, pramenů, fontán, křtitelnic, jezer a moře, inspirovaným Božím Duchem, a ke společné práci na obnově stvoření. Ezechielovo vidění vstupu do řeky nám připomíná křest. Jako věřícím je nám zaslíbeno, že pokud přijmeme vodu z chrámu – tedy Boží uzdravení – pak budou „řeky živé vody“ proudit také z našich srdcí. Jakmile budeme uzdraveni a obnoveni, bude živá voda proudit také z nás k uzdravení druhých a k uzdravení stvoření.

Dagmar Větrovská

MODLITBA pro dobu stvoření 2026 Živá voda

Svatý Bože, tvůj duch se na počátku vznášel nad vodami.

Shromažďujeme se jako součást Tvého společenství všech tvorů a spolu s nimi žízníme po tvé milosti. Vzdáváme díky za dar vody, krevní řečiště našeho společného domova, které udržuje při

životě cedry i velryby, pastviny i města. Jsme vděční za místní vodní zdroje, které vyživují naše domovy a naše spolutvory. Vzdáváme díky za to, že v Tvé dobře zavlažované zahradě je každá kapka posvátným dokladem Tvé lásky.

A přece vyznáváme, že jsme s tímto darem nakládali jako s komoditou. Zahltili jsme moře svým odpadem a sledovali, jak ohřívající se hladiny stoupají k soudu. Oplakáváme rozpukanou půdu oblastí zasažených suchem a slané slzy klimatických uprchlíků. Dej roztát našim zmrzlým srdcím, Bože, aby začaly proudit vody pokání.

Bože všeho života, slíbil jsi, že kamkoli poteče řeka vytékající z Tvého chrámu, vše bude žít. Vzbuď v nás povolání pečovat o vody, chránit povodí, hájit práva vod a ctít důstojnost těch, kdo žízní. Ať se Tvé slovo stane v nás pramenem, z nějž vyprýští uzdravení pro všechny národy.

Kéž nás Bůh Otec, který vyvedl vodu ze skály, uchová naživu v poušti.

Kéž nás Kristus, voda života, občerství pro dílo obnovy.

A kéž nás Duch svatý nese na proudech milosti, dokud spravedlnost nezačne proudit jako nekonečný proud živé vody.

Amen.

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

• • •

V tuto chvíli volně navážeme na „kapucínské zpravodajství“, které jsme posledně zakončovali v polovině května… Myslíme si, že se nám docela hezky vydařila oslava patrocinia klášterního kostela (18. 5.). Ráno bohoslužbu sloužil br. Jan, večerní br. Petr. Uvítali jsme při ní soubor Rozmarýny, který měl u nás svou premiéru. Dojel až „z dalekého“ Zavlekova. Určitě rádi k nám rozmarýnové zpěvačky ještě někdy pozveme, zpívaly totiž moc krásně. Možná ještě pro zopakování: patrocinium kostela bylo zvoleno na přání císařovny-matky Eleonory Gonzagové, která se účastnila Felixova blahořečení a bratřím darovala jeho ostatky.

Pozoruhodná byla vikariátní konference v Železné Rudě (19. 5.), kde jsme mohli nahlédnout, jakým způsobem probíhají jednání mezi biskupem a městem, které má zájem o historickou faru. A do toho sušickou farnost navštívil o. Jarosław Zygmunt. Přijel i s polskými poutníky, část z nich využila i náš klášter. Propojení kláštera s Charitou Sušice potvrdil br. Petr, když byl pozván (21. 5.) na charitní bazárek. Také si ho v sobotu (23. 5.) „zamluvili“ do Budětic, kde žehnal Obecní dům, který vznikl přebudováním hospody „U Šafandů“.

Momentka z charitního bazárku.

Nicméně velkou vzpruhou byla ona sobota 23. 5. pro farnost, kdy se u Sv. Václava uskutečnil křest dospělých a biřmování, obřady vedl biskup Pavel Posád. A vedl je velmi krásně a otcovsky. Křest a biřmování přijímalo osm katechumenů, samotnou svátost biřmování pak zhruba dvacet lidí. Skupinu tvořili i mimosušičtí farníci. Liturgii doprovázely Malé chvály.

Větší klášterní akce u nás propukla v úterý 26. 5., kdy jsme se sešli v 9 h na mši svaté v klášterním kostele. Z jakého důvodu? Objevili se u nás vzácní hosté. Na bohoslužbě jsme uvítali babičky a dědečky ze sušických domovů pro seniory a také klienty denního stacionáře Klíček. To je záležitost, která je logisticky docela náročná: přesunout a doprovodit všechny zájemce k nám do kostela vyžaduje velké úsilí, do něhož se vždy musí zapojit ochotní pečovatelé a dobrovolníci. Letos nám trn z paty vytrhla paní učitelka PhDr. Anna Ráhová, jež s sebou přivedla třídu 1. SC, tedy žáky z oboru Sociální činnost. V jejich blízkosti senioři pookřáli, někteří žáci si s nimi i domlouvali budoucí návštěvu. S organizací pomohla i sušická městská policie. Liturgii předsedal br. Petr, za varhany se posadil Jiří Nový. Po bohoslužbě bylo možné se vzájemně setkat a posedět v refektáři nebo na zahradě u drobného pohoštění. Velký dík patří i Janě Šperlové a terciářům.

V pátek 29. 5. jsme se zapojili do Noci kostelů. A jaký program jsme nachystali u Sv. Felixe? V čase od 18 do 18.45 h bylo možné se zaposlouchat do písní sušické chválové kapely Chevra. První blok jsme tedy nazvali prostě: „Hudba v podání kapely Chevra“. Zajímavý byl i ten následující s názvem „Jak se fotí nejen církevní události a jak to sluší na fotografii Vám?“ Po krátkém úvodu o společenství fotografů Člověk a víra měli návštěvníci možnost nechat se vyfotit v prostředí kostela nebo kláštera. Fotografie pak dostali lidé e-mailem. Na tuto část jsme měli vyhrazený čas od 19 do 19.45 h. A jaká byla další nabídka? Od 20 h zaznělo zajímavé vykládání s názvem „Tajemství kapucínské kazatelny“. Relativně nedávno totiž Ing. Jiří Stýblo restauroval klášterní kaza-

Ing. Jiří Stýblo při přednášce.

telnu, a tak jsme se dozvěděli, jakým způsobem na ní pracoval, ale také, co nového o kazatelně i po historické stránce dnes víme. Své vyprávění pan Jiří doprovázel fotografiemi. Večerní setkání jsme pak zakončili ve 21 h požehnáním městu.

V sobotu 30. 5. se br. Petr přesouval do Dobrušky, resp. do Opočna na pro-

Br. František s trubkou v Opočně.

vinční radu, kde se rádcové mimo jiné zúčastnili nedělní poutní slavnosti Nejsvětější Trojice, tomuto tajemství je totiž zasvěcen místní farní kostel. A jednotliví členové rady si rozdělili liturgické služby. Bratři pak byli „v obležení" opočenských farníků a br. František troubil na trubku jak o život. Došlo i na návštěvu našeho bývalého kláštera. V Sušici bylo na neděli naplánováno první svaté přijímání dětí. Je to krásná slavnost, v níž zahlížíme něco z budoucnosti sušické farnosti.

A s koncem měsíce května se podařilo dokončit výměnu oken v klášteře. Také díky ochotným pomocníkům, kteří uklidili pokoje pro hosty. Už v nich mohli být ubytováni ti, kdo přijeli na výše zmíněnou eucharistickou slavnost. Velký dík patří zvláště Damiánovi a Samuelovi.

Začátkem června (4. 6.) jsme se účastnili slavnosti Těla a krve Páně na Andělíčku a vzápětí (6. 6.) se kaple Anděla Strážce stala místem křestní slavnosti Josefíny Ulčové. Terciáři v té době putovali po Praze v rámci mariánské poutě. Br. Petr se na druhý den přesunul do Vlčkovic na žehnání nové studny. Trochu to předznamenávalo, jak se v létě, v čase sucha, stane voda velkou vzácností. Ve vesnicích, které jsou závislé právě na studnách, to ví velmi dobře, proto si i vyžá-

dali ono požehnání… Na zahradě v Sušici od 15 h probíhalo farní odpoledne, kam jsme též zavítali. Za zmínku stojí i „vizitace“ hodiny náboženství Jirky Kopelenta ve Velharticích (12. 6.). Vůbec se nedivíme, že Jirka tam má plno, velmi hezky se stará o své žáky.

Br. Petr (15. 6.) v sušické nemocnici před paliativním týmem prezentoval, jak v praxi vypadá služba nemocničního kaplana. Velké poděkování patří místnímu velmi akčnímu IT týmu T+D+P, který mu pomáhal s prezentací. Můžete zkusit hádat, kdo se za jednotlivými písmeny ukrývá. V sobotu 20. 6. k nám zavítal profesně starší nemocniční kaplan, totiž náš br. Kryštof. Přijel s pražskými poutníky

Slavnost Těla a krve Páně na Andělíčku.

Br. Petr při žehnání studny ve Vlčkovicích.

Jiří Kopelent jde s pizzou na náboženství.

a pro ně měl v našem jubilejním kostele liturgii k poctě sv. Františka. Pozoruhodná františkánská akce se udála od 22. 6., kdy se u nás sešli sekulární františkáni, kteří jsou zároveň kněžími či jáhny. Uvažovali, jak v rámci terciářů prohloubit svoje kněžské či jáhenské charisma. Setkání se účastnil i národní ministr Vendelín Hájek OFS. V sobotu 27. 6. nás navštívila delegace z Rejštejna, která se objednala na prohlídku kostela a kláštera.

Pro farnost se přelomovou událostí stalo kněžské svěcení Mariana Zanolliho, který zde vykonával jáhenskou službu. Svěcení přijal v Českých Budějovicích v sobotu 27. 6. vzkládáním rukou biskupa Vlastimila a následující den jsme se těšili z jeho primiční mše sv. v kostele sv. Václava. V Sušici se v ten den mluvilo italsky! V současnosti působí Mariano v Písku, kde je rektorem kostela Povýšení svatého Kříže.

Koncem června se podařilo do kláštera nainstalovat další zásobník na teplou

vodu, slibujeme si od něj, že nebudeme muset tak často zatápět v kotli. Předcházely tomu důkladné přípravné práce, které zajistily, aby se váha zásobníku nesoustředila jen na jedno místo. Damiánovi a Samuelovi dáváme palec nahoru.

Nová podoba kapucínské kotelny.

Počátkem července si br. Petr vyzkoušel, jak se dávají individuální exercicie i během běžného klášterního provozu. V klášteře se mezitím řešilo, jak nejlépe zajistit odvodnění kolem kostela, resp. kolem kaple sv. Kříže.

Ve středu 8. 7. nás zasáhla bolavá zpráva: u nás ubytované ukrajinské ženě Rusové při útoku na Oděsu zabili manžela. Člověk si dokáže seskládat z věrohodných médií, jak vypadají hrůzy války, ale je to jiné, když se díváte do očí ženy, která právě přišla o svého muže. Modlili jsme se tedy za spásu pro zemřelého Alexeje a to i s bratry salesiány, kteří u nás zrovna pobývali.

Od pátku 19. 7. na Ktiši startoval EnterJunior. Letošním tématem byla Cesta vody. Díky péči rodiny Jahodových se na akci dostalo čtrnáct účastníků ze Sušice a okolí. Br. Petr se zde potkal jak s Jendou Kulhánkem, tak s Vojtěchem Razimou, který Jendu v rámci kněžského stěhování vystřídal. Jenda už dojel ze svého nového působiště v Křemži. Rádi tuto akci doporučujeme, bývá mimořádně dobře připravená. O exkluzivní kuchyň se postaral Rosťa Petřík. Sušičtí ministranti budou v dobrém vzpomínat na svou službu biskupu Pavlovi. Někteří z přítomných měli i výsadu být součástí „kočičího kmene".

Sušičtí ministranti s o. biskupem Pavlem.

Na velkém Enteru byla též zřejmá sušická stopa: objevilo se na něm osm entříků ze sušického vikariátu. Jejich celý týden se točil kolem tématu srdce, vnitřního prožívání a vztahů. V klášteře jsme byli rádi i za bratrskou návštěvu br. Pacifika z brněnské komunity. Br. Damián se „posunul" na Moravu, na žně, tedy na kombajn.

Druhý srpen je u nás ve znamení

velkolepějšího slavení, totiž toho porciunkulového. Letos oslava Panny Marie Andělské připadla na neděli. Vzhledem k jubilejnímu roku sv. Františka jsme vedle večerní mše sv. v 18 h měli i bohoslužbu v 11 h. Té se ujal o. Řehoř Jiří Žáček, premonstrát, farář od Sv. Martina v Praze a nečekaně i nemocniční kaplan z Thomayerovy nemocnice. Liturgii doprovodil soubor Gemini musicales. Velký dík patří o. Františku Hranáčovi, který se celé dopoledne věnoval kajícníkům. A také děkujeme terciářům za jejich pomoc. Br. Petr si po obědě „odskočil" na Volešek, kde sloužil mši sv. skautům, krásně mu asistoval Jiří Kopelent, a pak celebroval ještě večer u Sv. Felixe. Hudebně jsme se potkali opět se souborem Rozmarýny. Zpovídání tentokrát obstarali o. Pavel Vrbenský a o. Adolf Pintíř. Br. Jan porciunkulově sloužil u sester karmelitek v Dačicích, v bývalém františkánském kostele.

Vzápětí (3. 8.) jsme celá komunita odjížděli do Olomouce na celoprovinční setkání, kde se do 6. 8. probírala mimo jiné budoucnost naší provincie. Hlavní diskusí nás prováděl PaedDr. Michael Chytrý, psychoterapeut, rodinný poradce a supervizor. Povzbudit nás přijel i slovenský provinciál Miro Kulich. Br. Damián se poté opět vrátil na kombajn. Br. Jan se přesunul na dovolenou do Prahy. Br. Petr pak zpovídal na Otcově srdci v Klatovech.

O. Řehoř Jiří Žáček.

Slovenský kapucínský provinciál.

Od 14. do 18. 8. jsme v Petrovicích zakusili FamilyCamp, tedy opravdu hezké vzájemné setkání rodin i s dětmi… Samotná akce velmi připomíná návrat ke křesťanským kořenům, jako když se první křesťané scházeli: spolu byli, spolu se modlili, spolu jedli, spolu prožívali čas… A skutečně to byl i čas vzájemné lásky, vzájemného souznění, čas prohloubení vztahů, čas, kdy bylo možné se povzbudit ve víře… Okruh účastníků už dávno není jen ze Sušice a blízkého okolí.

Pětidenní program v sobě zahrnoval dobrovolnou modlitbu breviáře, krátké chvály s dětmi, ticho s Biblí, katechezi, sdílení i společný čas pro rodiny, též společný čas jídla. Samozřejmě také slavení mše sv. a večer chval, během kterého-

ho účastníci mohli využít svátosti smíření i přímluvnou modlitbu. Letošním tématem „Ježíš kráčí po vodě“ zúčastněné provázel Peter Štupák ze společenství Maranatha z Prešova.

Organizování setkání se ujali manželé Lucie a Jan Švehlovi. Účastníků bylo zhruba sto dvacet, ale petrovická fara a místní kostel i tento nápor zvládly. Rodiny s malými dětmi využily i blízké ubytování U Luhanů. Bohoslužby a modlitba chval byly otevřené také pro širokou veřejnost. Nejmladší účastníci nebyli ochuzeni o mši sv. s promluvou, která jim byla šitá na míru. K této příležitosti se schází i hudební kapela, jež krásně hrála. Na samotném setkání se hezky ukazuje síla křesťanské laické komunity, kdy kněží nejsou organizátoři ale doprovázející. Ve službě se tu vystřídalo vedle br. Petra také dalších šest kněží. Objevil se zde i o. Tomas van Zavrel, jenž tuto akci před lety spoluzakládal.

Malým intermezzem (15. 8.) byla narozeninová liturgie, kdy jsme slavili kulaté a půlkulaté narozeniny Markéty a Jardy Prosserových. Kázání postupně odhalovalo různé životní momenty ze života obou oslavenců. Už jste někdy slyšeli o sušickém Hec-klubu? A v neděli br. Petr ještě slavil pouť ve Vlčkovicích v kapličce Nanebevzetí Panny Marie. Vypadá to, že se díky kolinecké farní kronice podařilo zjistit, kdo stojí za místním obrazem Panny Marie Sixtinské.

V pátek (21. 8.) a v sobotu se v Petrovicích konala akce Bartimaios, šlo o akci pro mladé od 15 do 25 let, ti sem přijížděli s tím, že se poprvé i něco dozvědí o Bohu. Program v sobě kombinoval přednášky, hry, svědectví, sdílení… a byl koncipován jako výzva k odvaze. Za pozváním na akci stáli opět manželé Švehlovi. Mottem setkání bylo: „Záleží nám na tom, aby mladí lidé poznali, že život má smysl za všech okolností.“ Jako kněz jim byl k dispozici br. Petr, který se mezitím podíval i na pouť do Libětic. V Liběticích se na liturgii lidé scházejí u křížku, který opravil a zrestauroval Bořivoj Rak. Je to zároveň i krásná společenská událost. Při mši sv. bylo poměrně větrno, až o. Jan Wirth vtipně poznamenal, že se asi zeptá na Kongregaci pro bohoslužbu a svátosti, kolik kamenů může být na oltáři…

Bratr Samuel ve své péči o zahradu i navzdory suchu zažívá neskutečnou nadúrodu rajčat, takže plody rozdává po kbelících. Aktuálně je v Olomouci na exerciciích. Sucho proniklo i do klášterního kostela, děkujeme varhaníkům Jiřímu a Josefovi Novým, že zprovoznili naše rozeschlé varhany.

Velmi se těšíme na Sušickou pouť a s předstihem zveme na slavnost sv. Františka, kdy liturgii v klášteře bude předsedat biskup Vlastimil.

bratři kapucíni

Závěrečná mše sv. na FamilyCampu.

SUŠICKÁ POUŤ 2026 PROGRAM

Možnost svátosti smíření na Andělíčku: sobota 16.00–18.00 h, neděle 8.00–11.00 h.

So 5. 9. 14.00–19.00 h	otevřený poutní areál
16.45 h	pobožnost křížové cesty – vede **jáhen Václav PIKEŠ** (začátek u řeky)
18.00 h	mše sv. s doprovodem Malých chval – kaple Anděla Strážce celebruje **R. D. Mgr. Martin BĚTUŇÁK**, vikář vikariátu Strakonice
Ne 6. 9. 7.30 h	mše sv. – děkanský kostel sv. Václava celebruje **R. D. Bohuslav ŠVEHLA,** duchovní v Hluboké nad Vltavou
9.00 h	mše sv. – kaple Anděla Strážce celebruje **R. D. Ondřej URBISZ**, farář a vikář vikariátu Sušice
11.00 h	**hlavní poutní mše sv.** – kaple Anděla Strážce celebruje pomocný biskup českobudějovický **Mons. Mgr. Pavel POSÁD**
15.00 h	kytaristé Jan Majer a Pavel Janoušek zahrají na Andělíčku ke cti andělů strážných
18.00 h	mše sv. – klášterní kostel sv. Felixe celebruje **br. Mgr. Jan Ev. HLADÍK OFMCap.**
Po 7. 9. 8.00 h	mše sv. – kaple Anděla Strážce celebruje **br. Mgr. Petr PETŘIVALSKÝ OFMCap.**

CHYSTÁ SE

So 12. 9. **Mši sv. na místě bývalé obce Zhůří u Javorné u Kříže smíření** bude sloužit v 10.00 h o. Petr Koutský.

So 12. 9. **Poutní mše sv. na Hůrce u Železné Rudy.** Bohoslužbu od 14.00 h celebruje Mons. Adolf Pintíř. Kyvadlová doprava bude zajištěna z Nové Hůrky.

Ne 27. 9.
Ne 4. 10. **Chválová skupina Chevra**; večerní liturgii v klášterním kostele v 18.00 h doprovodí sušická chválová skupina Chevra.

So 10. 10. **Pouť po stopách sv. Vintíře**; odjezd ze Sušice v 7.30 h z nábřeží, možnost přistoupení v Dlouhé Vsi, Hartmanicích a dle zájmu na trase do Železné Rudy. **Program:** Niederalteich, Rinchnach (mše sv.). V 18.00 h nešpory u Sv. Vintíře na Dobré Vodě. Cena: 430 Kč na osobu (oběd v ceně). **Přihlášky od 15. 9.** SMS: 604 403 269, e-mail: v.volenec@gmail.com.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice
tel.: +420 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz
č. ú.: 821 360 329 / 0800
https://www.farnostsusice.cz
redaktor/sazba: Tomáš Jahoda, korektura: br. Petr Petřivalský OFMCap.
e-mail: farnilist@farnostsusice.cz
Farní list č. 3 / 2026 (226), vyšel dne 29. 8. 2026.